

Broeden ... deel 2

11 april t/m 29 april 2016

Herrijzend Nederland	11 april
Wat een rare ooievaar	12 april
Familie	13 april
Zweven valt niet altijd mee	14 april
Kuiken verder in de maak	16 april
Heb jij dat ook?	17 april
Nieuwsgierig	18 april
Van 's ochtends vroeg tot ...	19 april
Onderhuurders	20 april
Broedduur	21 april
Is meten weten?	22 april
Buiten spelen	23 april
Niets is wat het lijkt ...	24 april
Wie is de mol?	25 april
Het ooievaarsnest in Gennepe	26 april
April doet wat 'ie wil	27 april
Vandaag of morgen	28 april

Herrijzend Nederland

11 april, Wim van Nee

De verstedelijking van het na-oorlogse Nederland wordt ook vaak als oorzaak genoemd voor het verdwijnen van de ooievaar. De bevolking blijft groeien en mensen moeten wonen. Het stedelijk gebied wordt groter, de groene ruimte kleiner. Toch is deze verstedelijking zelf niet de oorzaak. Steden groeien nog steeds, maar de ooievaarspopulatie ook.

Het grootste probleem speelde in de groene ruimte. Na de Tweede Wereldoorlog werd landbouw steeds efficiënter en grootschaliger. Natuurlijke stromen en stroompjes werden gekanaliseerd, Nederland werd opgeruimd en aangeharkt. Natuur werd meer gezien als last dan als lust en moest beheerst worden. Vooral de economische waarde van het land telde. Er zijn zelfs plannen geweest om de Waddenzee in te polderen. In die omstandigheden moest de natuur het wel afleggen.

Intussen zijn inzichten veranderd. Langs de grote rivieren is ruimte gemaakt voor waterberging, in combinatie met natuurontwikkeling. Er zijn verbindingzones aangelegd die natuurgebieden met elkaar verbinden en de waterkwaliteit is sterk verbeterd. Ondanks de bevolkingsgroei en overconsumptie, lijkt het milieu er beter aan toe te zijn.

De zeearend is terug, ooievaars doen het beter dan ooit. Het is geweldig dat iets wat zo de verkeerde kant opging, weer om kan buigen naar een positieve richting.

Herrijzend Nederland stond op een na-oorlogse postzegel. Het herinnert aan ons land dat enorm beschadigd was, maar er weer bovenop kwam. Zou het op het milieu ook van toepassing kunnen zijn?

terug naar boven

Wat een rare ooievaar !!!

12 april, Leo Daanen

Even een paar dagen ertussen uit en dan zie je hele rare ooievaars ?

Samen met zus Maria en zwager Richard ben ik een paar dagen op Texel. We staan net na aankomst in een hele leuke en informatieve winkel. Vogelinformatiecentrum in De Cocksdorp met eigenaren José en Marc, super aardige mensen. In de achtertuin een prachtige paal met een ooievaarsnest erop. Maar nee hoor, geen ooievaar te zien, in de hele omgeving niet. Wat zeg ik, op heel Texel geen ooievaar te zien.

Vorig jaar is er heel even een op het nest geweest vertelde José, waarop ik antwoordde: "Oh, die blijft dan net zolang als wij, ook maar een paar dagen, haha."

Nadat we twee nieuwe verrekijkers aferekend hadden, weer lekker de frisse natuur in. Daar waar we ook voor naar Texel gingen: vogels spotten. En ja hoor, wat zien we daar, een hele rare ooievaar! Eentje met een hele rare zwarte snavel en zwarte poten. Maaierend met zijn platte soeplepel van links naar rechts en ondertussen voorzichtige stappen voorwaarts zettend. Dan in een keer snelle passen en hebbes die prooi! Net als de ooievaar werpt hij de prooi wat omhoog, vangt deze weer op en hap, slik, weg.

Een prachtige vogel om te zien en je kunt er uren naar kijken. Nee hoor, het is geen rare ooievaar. Maar een prachtige Lepelaar.

De ooievaar ziet zijn prooi en pikt deze op. De lepelaar voelt zijn prooi en pikt deze op. Het verschil tussen een Oogjager en een Tastjager.

[terug naar boven](#)

Familie?

13 april, Caroline Walta

De mens is in de wetenschappelijke wereld al eeuwen bezig met het aanbrengen van orde. Zo is de indeling van het vogelboek geen toeval. Vogels die aan elkaar verwant zijn, staan bij elkaar gegroepeerd.

Zo'n verwantschap kan bestaan uit gelijksoortige uiterlijke kenmerken (vorm van de snavel, lengte van de nek, grootte van de poten) of gedrag (manier van communiceren, voedsel zoeken, vliegen). Tegenwoordig wordt voor het vinden van overeenkomsten of verschillen tussen soorten ook gebruik gemaakt van onderzoek in de genen (DNA).

In de vorige weblog had Leo het over de lepelaar, met foto vanaf zijn vakantieadres op Texel nog wel! Een gerenommeerd vogelboek dat ik mezelf vorig jaar cadeau heb gedaan heet: "Storks, ibises and spoonbills of the world". De soorten ooievaar, ibis en lepelaar worden hierin als verwant aan elkaar beschreven. Hoewel de wetenschap geen wetenschap zou zijn, als nieuwe inzichten weer veranderingen hierin beteken(d)en.

Overeenkomsten tussen de ooievaar en lepelaar:

- postuur, hoog op de poten, forse snavel
- vliegen met gestrekte nek
- zweven op thermiek
- relatief stille vogel, niet kunnen zingen
- kunnen nestelen in kolonies
- jongen die na eerste dons, een nieuwe donsraag krijgen en daarna pas veren

Het zijn niet dezelfde ordes, dus verschillen zijn er. Zoals Leo al beschreef, het zoeken van voedsel. De lepelaar op de tast en de ooievaar meer op zicht. De snavels lijken, behalve hun grote formaat, ook niet echt op elkaar. De lepel en de dolk. Verder is het klepperen met de snavel om geluid voort te brengen uniek voor de ooievaar.

Kijk eens naar de clip "Nest in de mist". Verborgen voor de omgeving, maar het geklepper is van verre te horen. Texel is misschien net iets te ver 😊.

terug naar boven

Zweven valt niet altijd mee

14 april, Arda van der Lee

Veel vogels zoeken tijdens het vliegen naar de opwaartse stromingen die ontstaan waar luchtlagen warm worden boven door zonnestrallen opgewarmd terrein. De warme lucht stijgt op, thermiek.

Afgelopen zondag, toen het zonnig en warm was, zag ik in één blikveld zes vogels rondjes draaien. Een buizerd, twee ooievaars en drie aalscholvers. De buizerd en ooievaars hoog in de lucht zonder één vleugelslag. Ze maakten met hun brede vleugels optimaal gebruik van thermiek. De verhouding lengte/breedte van de vleugels van aalscholvers is anders, zij zijn gebouwd om als een torpedo door het water te schieten. Zweven in de lucht is niet echt voor hen weggelegd. Ze deden dapper hun best, maar in plaats van hoger en hoger te zweven, moesten ze regelmatig een slag met de vleugels maken om niet naar beneden te zakken.

Ooievaars en veel andere vogels maken van thermiek gebruik tijdens de trek. Maar ook gewoon in Nederland op een mooie dag zweven ze hoger en hoger. Zo hoog hebben ze een enorm zichtsveld en zien ze precies waar er wordt gemaaid of gehooid. En dan zijn ze er heel snel bij om achter de machines aan door het veld of weiland te stappen op zoek naar opgeschrikte of gewonde prooidieren.

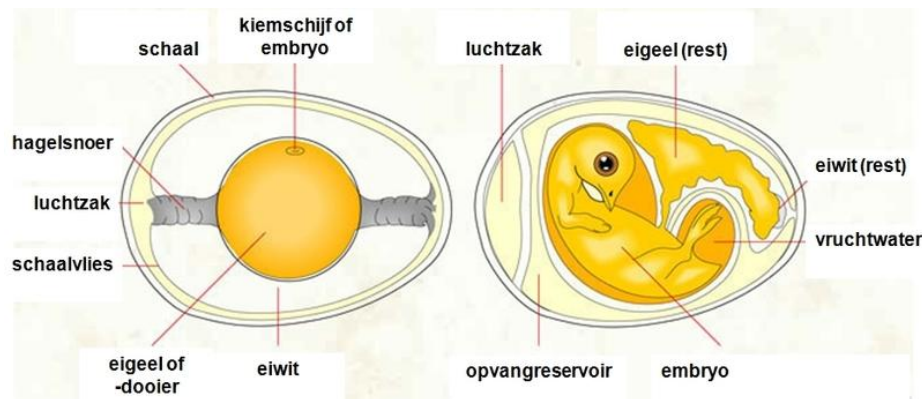
terug naar boven

Kuiken verder in de maak

16 april, Caroline Walta

We zijn nu op de helft van het broeden, laten we eens een kijkje nemen in het ei.

Vlak na de leg bestaat het ei vooral uit een kiemcel in een dooier, nu gaat het kuiken langzaam vorm krijgen.

- schaal van het ei = *buitenste beschermlaag van hard materiaal.*
- schaalvlies = *binnenste beschermlaag van zacht materiaal.*
- kiemschijf of embryo = *vrucht van waaruit het uiteindelijke kuiken groeit.*
- hagelsnoeren = *deze zorgen ervoor dat het kiemschijf altijd aan de bovenkant ligt en zo de meeste warmte van de broedende vogel krijgt.*
- eigeel of eidooier = *voedsel met vet en vitaminen voor de vrucht die zich in het ei ontwikkelt tot kuiken.*
- eiwit = *bescherming van de eidooier, extra voedsel met veel proteïnen en juist weinig vet. Nog meer voedsel om van te groeien dus!*
- vruchtwater = *buffer die het kuiken beschermt tegen schokken van buitenaf, het kan zich hierin bewegen.*
- opvangreservoir = *klein deel van het ei voor afval (in de vorm van plas).*
- luchtzak = *als het kuiken volgroeid is, pikt het in luchtzak van het ei waardoor het jong voor het eerst in zijn leven zelf ademhaalt. Nu de longen werken, kan het kuiken met kreetjes aan de oudervogels zijn uitkomen aankondigen.*
- eitand = *het jonge kuiken heeft op de snavel een klein hard puntje waarmee het de schaal van het ei rondom gaat open pikken. Het kan dan zeker nog 8 tot 24 uur duren voor het kuiken compleet uit het ei is.*

Als we rekenen vanaf de dag van de primeur van het ei op 26 maart, zouden we het eerste kuiken wel eens tegemoet kunnen zien rond Koningsdag!

terug naar boven

Heb jij dat ook...

17 april, Wim van Nee

...dat je langs het strand loopt en naar het opkomende water kijkt. De branding klopt het water op en er vormen zich dikke pakken schuim... en dat je dan denkt: vorig jaar gebeurde dit ook, honderd jaar geleden ook. Eh, hoe lang eigenlijk al? Je weet dat het te maken heeft met de zon en de maan, met aantrekkingskracht, maar de verwondering blijft.

Of je hebt bij een strandpaviljoen een kopje koffie gedronken. Op een randje boven je, zit een kauwtje met een verwonding aan de kop, die nauwlettend in de gaten houdt wat er op het tafeltje gebeurt. En als je weggaat, dan zit het kauwtje direct op het tafeltje en pakt het enige koffiemelkcupje dat nog niet is aangebroken. Handig peutert hij de folie eraf en met kleine slokjes drinkt hij de koffiemelk op. Hij had het zien liggen, maar de verwondering blijft.

Of dat je naar de vijf eieren van onze ooevaars kijkt en dan bedenkt welk wonder zich van binnen afspeelt. Gisteren heeft Caroline ons er al over verteld, maar de verwondering blijft...

terug naar boven

Nieuwsgierig

18 april, Wim van Nee

Verwondering gaat over in nieuwsgierigheid. Je probeert je verwondering te begrijpen en gaat op zoek naar antwoorden. Als je meer van ooievaars wilt begrijpen, dan heb je informatie nodig. Al jaren lang verzamelen STORK en haar voorgangers gegevens over ooievaars.

In het ringbestand staan ongeveer 50.000 meldingen van geringde en afgelezen ooievaars. Het historische bestand van STORK bevat een schat aan gegevens en de hoeveelheid gegevens in *Nestkaart Ooievaar* neemt toe. Al die informatie levert kennis op over alle aspecten van het leven van ooievaars in Nederland en daarbuiten (trek en trekroutes).

We kunnen erop wachten, binnenkort zal ongetwijfeld weer iemand beweren dat ooievaars een gevaar vormen voor de weidevogels. En wat zeg je dan? Wij weten intussen wel wat de rol van ooievaars is. In 2005 heeft Sovon een onderzoeksrapport gepubliceerd over predatie bij weidevogels. Een immens onderzoek naar de predatie van Grutto en Kievit, meer dan 150.000 broedgevallen zijn onderzocht, vele met behulp van data-loggers en nachtcamera's.

Nieuwsgierig? Lees dan het rapport helemaal als je veel tijd hebt (136 pagina's), maar je kunt natuurlijk ook alleen de samenvatting lezen (5 pagina's, bladzijde 9 t/m 13). Volg de volgende link: [Predatie bij weidevogels](#).

We komen er vast op terug.

Nog een paar leuke nieuwtjes: de eerste jonge ooievaar van 2016 heeft het levenslicht gezien (De Schiphorst) en er is een één-jarige ooievaar met een broedsel.

terug naar boven

Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat

april, Arda van der Lee

Toen ik net in de schemer naar huis reed, zag ik nog een ooievaar langs de rand van een ondiepe greppel stappen, op zoek naar eten.

19

Zoals op ons nest te zien is, komen de ouders al vroeg, net nadat het licht is, aan met het eerste maaltje. En dat gaat zo de hele dag door, tot in de schemer. Jonge ooievaars hebben altijd honger, de ouders moeten heel wat voedsel in hun krop verzamelen om ze tevreden te stellen. Nu het nog steeds weinig geregend heeft en de grond hard en droog is, moeten ze op zoek naar vochtige plekken. Dat zijn dus slootkanten, greppels waar nog water in staat en drassige plekken in weilanden en uiterwaarden. Aan onze oudervogels is goed te zien, dat ze hun snavel diep in de (zachte) grond

moeten steken om nog wormen te vinden. Het rood van hun snavel is bedekt door de modder. Langzamerhand zal er overgeschakeld worden naar ander voedsel, bv. meikevers en sprinkhanen. De eerste meikevers zijn al gesignaleerd. Jammer dat de inhoud van de krop meestal een ondefinieerbare brij is, anders konden we kijken wanneer de eerste meikever als lekker hapje aan de kuikens wordt aangeboden.

terug naar boven

Onderhuurders

20 april, Caroline Walta

In de clip van vandaag is te zien hoe een kauw een korte rustpauze neemt op de rand van het nest. Het is niet ongebruikelijk dat een ooievaarsnest echte onderhuurders kent.

Vooraf in grotere nesten, zoals die er zijn in Spanje en Polen, broeden onder andere de Spaanse en de huismus. Het diende waarschijnlijk als inspiratie voor de uitvinding van de ooievaarspaal met nestkastjes.

Op zich hebben de onderhuurders niets te vrezen, hoewel er voorbeelden bekend zijn van een hongerige ooievaar die een musje snackt. En als je nét komt aanvliegen op het moment dat een jonge ooievaar over de nestrand poept. Shit happens, zeggen we dan...

Collage met foto's van internet door Caroline Walta

terug naar boven

Broedduur

21 april, Arda van der Lee

Een terugkerende vraag is wanneer we het eerste kuiken kunnen verwachten. Op 28 maart maakte Wim deze berekening: als we vandaag als eerste dag van het broeden rekenen, dan is 29 april de 33ste dag. Maar het kan ook gerust de 28ste worden. Of beter, tussen 27 en 30 april.

Waarom duurt het broeden bij een ooievaar eigenlijk zo lang (33 dagen), bij de koolmees duurt het toch maar 14 dagen? De grootte van het kuiken dat uit het ei kruipt, is bepalend voor de broedduur. Bij een volwassen koolmees praten we over een vogeltje van ongeveer 18 gram, bij een ooievaar van ongeveer 3 à 4 kilo. Dit verklaart grotendeels de tijd die nodig is om het embryo in het ei tot ontwikkeling te laten komen en te laten groeien.

De 33 dagen broeden beginnen nu op te schieten. We kunnen langzamerhand echt gaan aftellen, nog 8 dagen?

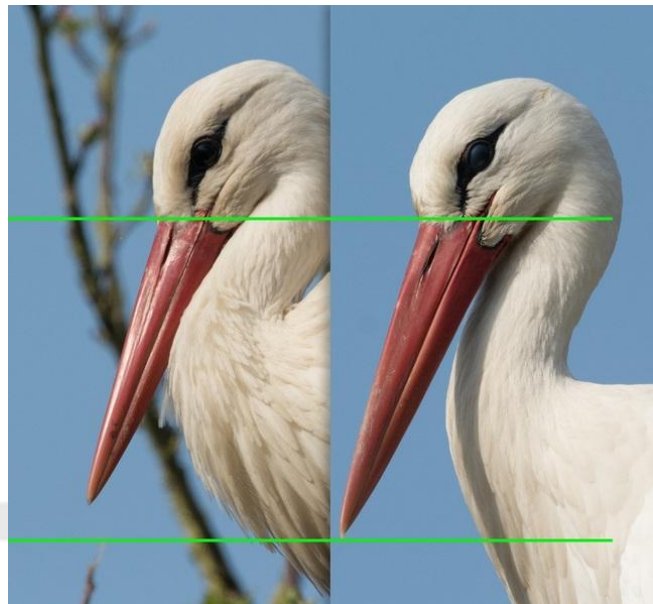
terug naar boven

Is meten weten?

22 april, Arda van der Lee

Is er verschil te zien tussen mannetjes en vrouwtjes? In mijn weblog van 8 april heb ik er al eens over geschreven. Soms lukt het een beetje. Kijk maar naar deze foto van de website van STORK.

Op de foto ziet u twee ooievaars, op hetzelfde nest en met dezelfde vergrotingsmaatstaf gefotografeerd, links een vrouwtje, rechts een mannetje.

De snavel van het mannetje is langer en forser. Die van het vrouwtje is iets fijner gebouwd en langs de bovenrand iets rechter.

De snavel van het mannetje is 18 tot 20 cm lang, die van het vrouwtje 16 tot 18 cm, gemeten van de veerinplant op het 'voorhoofd' tot de snavelpunt.

Maar u voelt het al aankomen: er zijn ook kleine mannetjes en grote vrouwtjes en dat maakt het bepalen van geslacht op uiterlijke kenmerken toch weer lastig. Dus meten is niet altijd weten.....

terug naar boven

Buitenspelen

23 april, Caroline Walta

Vandaag een late clip en weblog, want de vrijwilligers van Vogelbescherming Nederland waren een dagje buitenspelen.

Dit jaar bezoeken we het verrassend rijke weidegebied Arkemheen bij Nijkerk. Hier genieten we van sierlijk baltsende tureluurs, druk foeragerende grutto's en de eerste kleine kievitskuikens. De tjiplpende rietgorzen, knarsende rietzangers en kwetterende boerenzwaluwen brengen het geluid van het voorjaar, maar de temperatuur is er niet naar. Brrr, wat een gure wind.

Polder Arhemheen met het Stoomgemaal Hertog Reijnout (foto: Caroline Walta)

We kunnen letterlijk opwarmen in het Stoomgemaal Hertog Reijnout. Hier krijgen we uitleg over de historische machines en het natuurgebied. Onder het genot van een heerlijke biologische lunch ontmoeten we collega's die we eerder alleen digitaal kende en babbelen we bij. In de middag gaan we er nog een keer op uit, langs de steltlopers en rietpieten. Alleen de ooievaar schittert door afwezigheid. Gelukkig is er nog Beleef de Lente!

Tot slot: Arda is een goede voorspeller van uitkomende ooievaarseieren, dus we gaan gewoon aftellen tot kuiken één en dat is nu nog... 6 dagen.

terug naar boven

Niets is wat het lijkt ...

24 april, Wim van Nee

Hebben jullie het rapport gelezen over predatie bij weidevogels? (zie weblog van 18 april) Geeft niks hoor, ik pluk er een paar opvallende dingen uit: Ruim de helft van de gevolgde broedsels van grutto en kievit is uitgevlogen. In ongeveer een kwart van de gevallen mislukte het broedsel door predatie.

Dat roept twee vragen op: Welke dieren zijn de daders en is predatie van deze omvang een probleem? Wij zijn het meest geïnteresseerd in de rol van de ooievaar...

Uit het onderzoek komt naar voren dat de belangrijkste predatoren buizerd en blauwe reiger zijn, op de voet gevolgd door marterachtigen zoals hermelijn en bunzing. De vos en de zwarte kraai komen slechts in de marge voor, de ooievaar zelfs nog verder in de marge.

Een flink aantal kuikens van grutto en Kievit (in totaal 662 kuikens) waren voor het onderzoek voorzien van een data-logger. Dit maakte het mogelijk om via digitale weg te weten te komen hoe het de kuikens is vergaan. Twee ervan zijn aantoonbaar door een ooievaar opgegeten...

Lees het volgende krantenbericht eens: *Ooievaar gaat er met haas vandoor in Lunteren*. Als je de kop leest en de foto bekijkt, dan denk je: Oei, ooievaars eten ook al hazen. In het bijbehorende artikel staat echter: *"In het vers gemaaid gras vond de ooievaar een jong haasje dat bekneld was geraakt door een grote grasmaaier"*. En zo komt alles weer in het juiste daglicht te staan. Het probleem is niet de ooievaar, maar de maaibalk. De ooievaar loopt niet voor de maaier uit, hij loopt er achteraan en ruimt slechts op. Dat zou die twee gruttokuikens ook wel eens overkomen kunnen zijn. Ook dit is een conclusie van de onderzoekers.

Niets is wat het lijkt.

Wie is de mol?

25 april, Wim van Nee

Ondergronds, kleine oogjes ... We gaan geen spel spelen hoor, maar de mol speelt wel een gevaarlijk spelletje.

Hij ziet de ooievaar niet aankomen als hij in de mollenrit aan het graven is. Hij springt niet weg zoals kikkers, hij verbergt zich niet in de begroeiing, zoals weidevogelkuikens. Voor de ooievaar is de mol een relatief makkelijke prooi. Hij ziet de beweging onder het zand en pakt de onfortuinlijke mol.

De ooievaar zelf is een luie jager. Stappend door het land, raapt hij zijn voedsel op. Regenwormen, slakken en dikke trage insecten zijn favoriet. Ook worden wel kadavers van kleine zoogdieren en vogels gegeten. En jullie hadden het al begrepen, weidevogelkuikens staan laag op het menu.

Laten we de uitdaging eens aangaan. Als over een paar dagen de eieren uitkomen, dan gaat er flink gevoerd worden. Wat ze precies voeren, zal meestal niet goed te zien zijn. De kleine prooien worden in een ondefinieerbaar prutje uitgebraakt. Als de jongen groter worden, dan is er een kans dat prooien herkend kunnen worden. En als je een prooi herkent, wil je dat dan melden bij Onderzoek?

Wij zijn benieuwd naar het aantal weidevogels, maar we hebben al wel een idee ...

[terug naar boven](#)

Het Ooievaarsnest in Genneep (deel 2)

26 april, Leo Daanen

In dit deel (2) zal ik de vragen beantwoorden en de foto's spreken voor zich !!

Waarom maken jullie het nest schoon ?

Wij maken het nest schoon, omdat je op zo'n nest natuurlijk geen jongen groot kan brengen. Het water blijft erin staan en dat kleine beetje takken dat deze ooievaars erop bouwen, is te weinig. Als er straks jongen komen en het zou langdurig regenen, dan zijn ze niet droog te houden en sterven ze van de kou of aan longontsteking.

Hoe maken jullie het nest schoon op die hoogte ?

Met een hoogwerker gaan we naar boven en harken alle troep en rotte takken eraf. Twee lagen aan elkaar gevlochten wilgentakken leggen we kruislings op het nest en maken deze vast met ijzerdraad en daar bevestigen we de ring op. Dit alles op grote hoogte zoals je hier ziet.

Vragen als hoe groot is het nest ?

Het nest is ongeveer 1.30 meter in doorsnede, dus van buitenkant ring tot buitenkant ring.

Zie foto, waar mijn zwager het nest even uitprobeert. Hij heeft héérlijk geslapen ;-)

Ooievaars bouwen toch zelf een nest , waarom ingrijpen dan ?

Het nest in Genneep zit op het oude stadhuis, waar veel toeschouwers onderdoor lopen. Een bezoeker, maar ook de Gemeente zit er niet op te wachten, dat het gehele nest naar beneden komt. Dus vandaar wij er in overleg met de Gemeente voor kiezen, om het regelmatig op te knappen.

De mal (zie vorig blog) gebruiken we om de ring precies op maat te maken. De bodem (vertelde ik al eerder) leggen we in twee lagen kruislings op elkaar eronder. Zodat we zeker een goede waterdoorlaat creëren en de jonge ooievaars droog blijven(mits het geen dagen achter elkaar regent).

Ter verduidelijking heb ik nog even een foto in tweeën geknipt voor het verschil

“oud en nieuw”. Het is even wat werk, maar dan heb je ook wat, toch

En de ooievaars zijn er blij mee, want ze komen elk jaar terug ;-)

terug naar boven

April doet wat 'ie wil

27 april, Caroline Walta

Het kan niemand zijn ontgaan, de koude koningsdag... de winterse week. De broedtijd voor de ooievaar zit er bijna op, 33 dagen betekent dat over 3 dagen het eerste kuiken uit het ei kan kruipen. Ergens tussen 27 en 30 april beschuit met muisjes.

Het voorjaar lijkt nog ver(der) weg. De temperaturen zijn beneden normaal, er waait een gure wind en dan zijn er nog de aanhoudende regen en hagelbuien. Uit Duitsland ontving ik deze foto's van een ooievaarsnest bedekt met... sneeuw.

Op zich kunnen de vogels de eieren goed warm houden, maar het kost veel energie om zelf ook op temperatuur te blijven. Als er nu kuikens waren, dan zouden die het extra moeilijk hebben met de kou en vooral de nattigheid. Misschien is het maar goed dat die in Gennep nog in het ei zitten.

De camera is er in ieder geval al klaar voor, zoals u ziet hebben we het beeld meer ingezoomd om straks de activiteiten in de nestkom goed te kunnen volgen.

P.S.: foto's met dank aan www.stoerche-bw.de. Op het onderste plaatje kun je net het kopje van een kuiken zien. De sneeuw die vannacht is gevallen, is nu gesmolten en het weersvoorzicht ziet er beter uit.

**LENTE
DE ZON
MAG NU OOK
WEL EENS
UIT ZIJN NEST
KOMEN**

Loesje

Vandaag of morgen?

28 april, Arda van der Lee

In allerlei nesten verspreid over het land zijn de eerste eieren bij de ooievaar uitgekomen.

Ook in het nest in Ankeveen waar twee jaar de camera van Beleef de Lente stond. Voor de trouwe kijkers die al jaren het wel en wee van de ooievaar volgen, is het leuk om te weten dat daar een aantal dagen geleden 4 kuikens uit het ei zijn gekropen. Wel direct zware weersomstandigheden, de ouders moeten ze voortdurend warm houden. Laten we hopen dat alle kuikens die deze koude week moeten trotseren, het gaan redden.

En bij ons ooievaarsnest in Gennep zitten we letterlijk af te tellen totdat het eerste jong zich aandient. Vandaag, morgen? De broedende ouder zit duidelijk minder rustig op het nest. Het gepiep van kuikens die bijna uit hun ei komen, is vaak al een dag of wat van te voren te horen. En misschien maakt het eerste kuiken al een gaatje in de eischaal met zijn eitand. Dan begrijp ik wel dat je als ouder niet echt rustig meer zit op de eieren.

Maar ik heb nu zo iets: blijf nog maar even warmpjes in het ei. Echt aanlokkelijk is het niet buiten op zo'n hoog, winderig nest.

terug naar boven